

Gubezniva gošpica!

Pro primo: srečno, veselo in
 plodovosno novo leto! —

Lakal sem „Slovenko“, da vam
 morem kaj novega pisati iz naše
 meglene in filisterske Gubljane.
 Dobivši jo v roke, prečital
 sem jo v eni sapi. Evo nekoli,
 ko subjektivne, torej nikakor ne
 objektivne kritike:

Uvodna pesen je jako skorno
 skrpucalo prekrasnih, duša in
 srce vznesujočih, pa sila obrab,
 lenih fraz in tirad. Vsebinska
 stara — oblika prav „od muk.“
 tu, Vaš „ženjalni Zamejski“ — le
 Primorcem znan vrabič! — pač
 ne more drugače živkati; za „

koj praga mu seče — v krvi! —
Zamejski je ničec Gregorčičev, zato
pa prav slaba kapija njegova
v obliki; duha pa ni listega
niti za najrafiniranejši nosek
najfinejših Slovence. — Mimo,
gredé' badi povedano, da Zamej-
ski spleh nikdar ni bil resni-
čen pesnik po publiku, nego
le spreten kovar. Morde me-
nite Tržaniče in Goričani
povsem drugače; nu, „slovenska
moderna“ — zasovražena glasti
in potentnemu protivljen Dobrimu
(Pridigi): ecce „Edinost“ — ga
polaga v posteljo z Gunglom,
Juntkom, Hribarjem in s h,
kimi patetičnimi, v zvonkha,
joče rime in rimice zatele,
banéni versifikatorji. —

Yas ilauck - jakaj brez naslo,

va? — bi bil prav dober, če bi ne
bil njega vood preuagljen in če
bi bil prazen listih skasnih
citator. —

Povestica „Triglav“ — spisal
„idealist“ ??! — je prečividno, kafi,
„ranje“ „beraškini“, a „plemeniti“,
izobraženim učiteljicam. „Idealist“
je bržčas nesrečno zaljubljen;
zato imejva usmišljenje s so-
ubogo parco!

[Fol se mi, da sem v nadaljevanju,
nju povesti zamenjal Cirila z Anto-
nom. Korej prosim, da pazite pri
korekturi: Anton^x ima Franjico,
učiteljico ter piše (prvo!) pitmo
Lvanu. Ciril se bogati nad žalub,
Lencama ter se kovino — radi
vlaingarske guvernante — sam
usmrti. Zvalite Korej na to pazi-
ti, da ne nastane žmesnjana!]

* Reclé: Vidie!

„Vidni pesnici sta - zlasti trva -
prav lepi. Od g. Vovk se že nadejati
še mnogo dobrega, če bo: 1) pozna-
la resnično, ne v domišljiji kampa-
nirano, življenje; 2) če bo stroga
kritikarica do sebe same; 3) ne
gol posnetek obrabjenih sujev-
stov! —

„Mladostne sanje“! Jdi se mi, kakor
da jih je spisala neka mlada
gospa - niče,eva. Ali se ustim?
- Vicer pa: sram budi „Dragica“, da
se je poročila s „Bankom“ (!), ko
vendar ljubi „Javorina“. Če Javorin
še živi, se bi le sentimentalna
„Dragica“ v zakonu le ostudno
prostaturira (!!); torej je žani-
čevanja vredna žensčina à la
„fe-o-v-o-ra“ gospe Paj-
kavke! —

Spis o ž. emancipaciji je

Iber, le za "Vloventko" se menda konca,
kad prestvaren, torej suhoparen,
pretežek. V odstavku - spočetka - ki
se začneja z besedo "Pomanjkanje"
(-grda ital. beseda! - zakaj ne "nedo-
statak"?) - se za besedo "Solikarij"
izpala beseda "manj." Ali ne? -

Kdo je spisal članek v družbi
sv. L. in M.? G. Luka V., ali gospa
L. S. ?? V poslednji vrsti, v prvi
koloni čitam naureč: "... bomo
me Vloventke" ... in v poslednji
vrsti spisa: "... hočemo me". Ali
je gospod L. V. včasih tudi -
Jama? - ali kako? - - -

So sem vitnej, kaj!? -

Gostlov članek je presvoiren
ker ne konca nič novoga. A umesten
je za "Vloventko"! -

Kuničev spis je prav zanimi-
niv ker tam izvestno privedi na,

rovnice. Ludi jezik ima lep. Ali je
njegov? —

1. Stev. Vlavenke je navplie na
vedenim nedost. Lpam prav sim,
paciencu in dobra. Le leposlovja
je premalo, pa listkovnih napak
preveč. / Ecce str. 4. 2. kol. v 11. vr.
od spodaj! / Ako vam smem kaj sve-
lovati, posvetite v prihodnje
vedno vsaj 3 cele strani lep-
slovju. Za rapprave in članiče
vam ostanejo še 4 in za inserate
ena stran. Tiste kike - ecce str.
4. in 5. ! - izpustite, ker kradejo
prostor! Črta zadostja. —

Format je prikupljiv, ludi
papir je prav čeden. Na prvi
strani so vas ukamili vsaj za
5 vrst! - Le nafilite listkarno,
da dobite respekt, sicer vam
puste pol lista praznega

in eno 1/4 vam namočajo s lički!
7, Vesno so belili ludi tako velati.

Koliko o "Vlavenki". —

Vedj: pa "Edinost". Prosim vas,
rejte vendar g. Latiču naj za Boga
ne sprejema prav vsake bedarije
v svoj list, če je le prav ide,
alno žaljna! 7 4. se vse nor-
čuje iz "Edin." radi spisov a
la "Karamfil s pes. groba"
spisal Jajdiga in "Kapai
v deželo sveta!" Ali nima Latič
res nič kritizma? Vprejemati take
pol blazne kolobrije more
le človek, ki nima nobenega
ukusa!! - Jajdiga se navdušuje
nad smetišnico*, s katero se je
"igral", njega vni ževijalini
Prešerin! Ludo, da mi iztaknil
kje neko prevažno posodo iz
porcelana ter jo poslal Gub.

* "Prešerin je pa vendar le pol,
zija" (Jajdiga) makur v - sme-
lišnici! —

muzeja kustosu Küllnerju, češ:
"To svetlo" posodica je rabil dve-
tiletui Franek Prešerin, kadar
je bilo - potreba": torej odkrij
se naturalist in spoštljivo se
pokloni temu narodnemu talis-
manu!" - Dobrin je blaznik!

Pa kaj se želetava zapet v "Lj.
Zvon", oz. v njegove pesnike "Lj."?
Je parkrat si je nakupala liter.
borbe, pa se ne miruje! Potem
stisne bojazljivo pa rep
mejnoge, ko ga vse bombardi-
ra. To je nedosledno in nepošte-
no. - Juri neslani Jofolq ne
more nekati zadirati se ob me.
Prokleto je omejen, da usma že
4 mesece družega v mislih, ne ga
vedno le svojo "karikaturo"! -

A prapos: ste li Vi kdaj kaka
pesem - in kje? - prisobila? Na-
pišem vam ilanek o slov. pesni-
cah. - Joravi! Vaš odkritostni
realist.

4.1.17.

Še sem zaglavjem bo prinašala, Slovenka
kratka, jedrnatá poročila, s katerimi bomo
opozarjali zlasti naše čitateljice na najno-
vejše, za žensko primerne pojave v litera-
turi, v gledišču, v domačem slikarstvu
in kiparstvu.

Povesti. I. zvezek. Pisal dr. Ivan Tavčar.

Devetindvajset let je deluje na slovenskem
polju z veliko marljivostjo dr. I. - Za mi-
nali bošit pa je postal v samopaložbi I.
zvezek svojih zbranih povesti, ki izidejo
tekom dveh let v 5-6 zvezkih po 120 gl.
Kritika označuje pisatelja Tavčarja za ro-
mantika, ki razpalaga z veliko fantazijo,
ki ljubi iznenadjenja, ^{slučajnosti} skrivnostne snovi,
gradove, vitezstvo, grofovita, ali sila ju-
načka dejanja, pa kuriozne kmetске
in gospodске originalle. Čeina Tavčarje,
v povesti imajo tudi polemično, ali
voj satirično tendenco, zlasti proti
klerikalizmu in aristokraciji.

Dr. Tavčar ljubi zlasti tipe z velikimi,
često neverjetnimi strastmi ter
piše celo v kmetških povestih
poseben slog. Čitateljicam, ki so na,
vrajene spisov, katerim se vodilo
zlasti naravni razvitok, verjetnost
v značajih in možnost popisava-
nil dejanj, [Dr. Tavčarjeve povesti
dobrodošla izprema, saj se odlikuje
jo iste s prekrasnim pripove-
dovanjem in premožnimi ideal-
nimi ženskimi tipi najrajši,
nejši slojev. Dobri berej ta - I. zve-
zek našim naravnica - zlasti
devojkam - taklo priporočem!

Criticus.